

Volby

Odepřít výkon aktivního či pasivního volebního práva ve volbách do zastupitelstev obcí [vyškrtnutím ze seznamu voličů podle § 28 odst. 2 zákona č. [491/2001](#) Sb., o volbách do zastupitelstev obcí, či škrtnutím kandidáta na kandidátní listině podle § 23 odst. 2 téhož zákona] lze jen tehdy, postrádá-li volič (kandidát) k obci, v níž má přihlášen trvalý pobyt, v době voleb jakýkoliv významnější faktický vztah. Skutečnost, že přespává či má domácnost v jiné obci, ještě nevylučuje, že jej k obci, v níž má evidován trvalý pobyt, vážou intenzivní profesní, sociální či kulturní vazby, které vylučují, že by přihlášení trvalého pobytu do této obce bylo aktem zneužití práva.

(Usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 23. 8. 2022, čj. 54 A 58/2022-100)

Krajský soud v Praze rozhodl ve věci navrhovatelky: volební strana Naše Poděbrady jednající volebním zmocněncem JUDr. M.K. bytem X zastoupena advokátem JUDr. Ing. J.D., LL.M. sídlem P., proti odpůrcům 1) Městský úřad Poděbrady sídlem P., 2) volební strana Pro občany Poděbrad jednající volebním zmocněncem Ing. Z.L., bytem X zastoupena advokátem Mgr. J.T., sídlem P., o návrhu na zrušení registrace kandidátní listiny odpůrkyně 2) pro volby do zastupitelstva města Poděbrady vyhlášené na dny 23. a 24. 9. 2022 tak, že návrh se zamítá.

Z odůvodnění:

Navrhovatelka se návrhem podle ustanovení § 89 odst. 4 zákona č. [150/2002](#) Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podaným osobně dne 9. 8. 2022 domáhá ve smyslu § 59 odst. 2 zákona č. [491/2001](#) Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „volební zákon“), aby soud zrušil registraci kandidátní listiny odpůrkyně 2) pro volby do zastupitelstva města Poděbrady vyhlášené na dny 23. a 24. 9. 2022, o níž kladně rozhodl odpůrce 1) rozhodnutím ze dne 2. 8. 2022, č. j. MEUPDY/0059095/SC/2022/Kve, eventuálně aby soud alespoň rozhodl o škrtnutí kandidátů Ing. Radka Smejkal, Miroslava Paskovského a Mgr. Jaromíra Nováka na této kandidátní listině.

V návrhu navrhovatelka na úvod konstatuje, že její kandidátní listina byla rozhodnutím odpůrce 1) ze dne 2. 8. 2022, č. j. MEUPDY/0059144/SC/2022/Kve, také zaregistrována pro volby do zastupitelstva města Poděbrady vyhlášené na dny 23. a 24. 9. 2022, v důsledku čehož je aktivně legitimována k podání tohoto návrhu. Co do věci samé pak navrhovatelka namítá, že rozhodujícím kritériem pro vznik aktivního i pasivního volebního práva do orgánů samosprávy obce je trvalý pobyt v obci. Ztráta trvalého pobytu znamená ztrátu volitelnosti a je důvodem pro vyslovení zániku mandátu. Trvalý pobyt je přitom třeba ve volebních věcech posuzovat ve smyslu faktickém, nikoliv formálním, jak konstatoval již Ústavní soud v nálezu ze dne 13. 9. 1994, sp. zn. Pl. ÚS 9/94, publikovaném pod č. [207/1994](#) Sb.

Navrhovatelka namítá, že nejméně u tří kandidátů na kandidátce odpůrkyně 2) není splněn základní předpoklad volitelnosti v podobě trvalého pobytu v obci, jelikož ač mají trvalý pobyt evidován v P., jde pouze o pobyt formální, zatímco jejich materiální bydliště se nachází jinde. Jedná se přitom o kandidáty figurující na předních místech kandidátky, kteří takto kandidují ve volbách do zastupitelstva města P. opakovaně, k čemuž navrhovatelka dokládá jmenný seznam kandidátů do obecních voleb z roku 2018, v němž také sporní kandidáti figurovali. Jedná se tak o systémovou záležitost, o opakovaný trik spočívající v „nasazení“ relativně známých lidí či osobností, které

nesplňují základní podmínku materiálního trvalého pobytu. Tím ale dochází k volebnímu „faulu“ nejen vůči ostatním volebním stranám, které se takového jednání nedopouštějí, ale i vůči řadovým voličům, kteří nemají možnost skutečný pobyt jakkoliv ověřovat, a tedy k bránění svobodné soutěži politických stran jakožto základnímu předpokladu fungování demokratického státu. Navíc tím vzniká i nežádoucí potenciál vzniku střetu zájmů, jelikož zastupitelstvo města může řešit i otázky sporné ve vztahu k obcím, v nichž mají daní kandidáti skutečné těžiště svého rodinného života a kde fakticky žijí. Přitom nejde o jednorázovou záležitost a nahodilé pochybení, ale o systémovou a záměrnou záležitost s potenciálem získání hlasů pro kandidátní listu, ačkoliv daní kandidáti nemají faktický pobyt v obci a někdy se s tím ani netají.

Navrhovatelka také poukazuje na to, že podle nálezu Ústavního soudu ze dne 4. 5. 2011, sp. zn. Pl. ÚS 6/11, má soud zkoumat širší hledisko případného dopadu okolností trvalého pobytu, tj. nejen formální registraci z hlediska zákona č. [133/2000](#) Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o evidenci obyvatel“). Nekalé praktiky nominování hned několika osob s účelovým nebo formálním pobytem mohou totiž oslabit integritu voleb a demokracii samotnou, a je proto třeba zkoumat možné dopady tohoto chování. Vzhledem k několika takovým osobám jde podle navrhovatelky v případě odpůrkyně 2) o vážnou záležitost způsobitou poškodit ostatní soutěžitele a jejich voliče, neboť díky této praxi může odpůrkyně 2) dosáhnout i získání hlasů pro celou její kandidátní listinu. Ad absurdum by tak obecní volby mohly být manipulovány tak, že na kandidátce by byly známé osobnosti žijící jinde jen s formálním (účelovým, historickým apod.) pobytem v obci, což by takovým kandidátkám dávalo nezákonně daleko větší šanci získání hlasů. Volební strany ale musejí mít již od počátku stejné příležitosti. Smyslem existence obecních voleb je přitom podle Ústavního soudu právě to, aby mohli obyvatelé obce spravovat své vlastní záležitosti, a nikoliv aby byl v zastupitelstvu někdo z vedlejší obce jen proto, že je veřejně známý a kdysi dávno snad v P. žil.

Navrhovatelka též cituje z usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 30. 10. 2018, č. j. 54 A 118/2018-50, v němž zdejší soud konstatoval, že splnění podmínky trvalého pobytu se v rámci registrace kandidátní listiny prověřuje a nesplnění této podmínky je důvodem škrtnutí dotčeného kandidáta na kandidátní listině dle § 23 odst. 2 písm. a) volebního zákona, a z nálezu Ústavního soudu ze dne 4. 5. 2011, sp. zn. Pl. ÚS 59/10 a sp. zn. Pl. ÚS 6/11, podle nichž je třeba pečlivě zkoumat, zda existence formálního trvalého pobytu není účelovým jednáním, které je třeba kvalifikovat jako obcházení volebního zákona.

Zcela konkrétně pak navrhovatelka namítá, že kandidát odpůrkyně 2) Ing. Radek Smejkal, který byl již dvakrát zvolen do zastupitelstva města, bydlí se svou rodinou v rodinném domě v obci O., což se ani nepokouší zastírat, jak vyplývá z jeho facebookového profilu a z veřejně dostupného audiovizuálního záznamu, na něž navrhovatelka k důkazu odkazuje. Pokud pan Ing. Smejkal argumentuje tím, že jeho voliči jsou s tím seznámeni a je na nich, zda ho budou volit, pomíjí, že jeho zvolení je z důvodu nesplnění podmínek volitelnosti neplatné. Jedná se tak o dlouhodobé nesporné obcházení volebního zákona, v jehož důsledku byla zastupitelem zvolena osoba, která v městě nebydlí, a zjevně tedy není součástí územního společenství osob, které si ve volbách do zastupitelstva města volí své zástupce.

Také kandidát Miroslav Paskovský podle navrhovatelky bydlí mimo P. s celou svojí rodinou v rodinném domě v obci P., což navrhovatelka dokládá fotografií rodinného domu, na jehož domovní schránce je podle ní uvedeno jméno P., výpisem z katastru nemovitostí dokládajícím vlastnictví domu ve společném jmění manželů a z procesní opatrnosti též návrhem výslechu sousedů jakožto svědků. I tento kandidát již kandidoval i v minulých volbách.

Stejný problém podle navrhovatelky dopadá i na kandidáta Mgr. Jaromíra Nováka, který bydlí v rodinném domě v obci V. O. a v P. sice vlastní byt na adrese trvalého pobytu, ten ale dlouhodobě

pronajímá paní Š., která zde bydlí s panem L. N. K tomu navrhovatelka vedle výpisu z katastru nemovitostí dokládá fotografie rodinného domu se zvonkem označeným „N.“, fotografiemi zvonků bytového domu v P., hlášením trvalých stanovišť včelstev, podle nějž má Mgr. Novák v obci V. O. sedm včelstev, a z procesní opatrnosti též návrhem svědeckého výslechu sousedů kandidáta. I Mgr. Novák přitom v P. kandidoval již v minulých volbách.

Navrhovatelka tak shrnuje, že přinejmenším tři shora zmínění kandidáti nesplňují podmínky volitelnosti, resp. je splňují jen formálně, a vědomě se tak dopouštějí obcházení volebního zákona, o čemž dobře ví i odpůrkyně 2), která to neřeší a spoléhá na to, že jí takový postup projde. Takovými nekalými praktikami však dochází k oslabení integrity voleb, a tedy i demokracie samotné. Odpůrce 1) tak měl rozhodnout o škrtnutí těchto kandidátů, jelikož nesplňují podmínky volitelnosti a jejich prohlášení podle § 22 odst. 3 volebního zákona je nesprávné či neúplné, popř. měl rozhodnout o odmítnutí celé kandidátní listiny. Jestliže tak neučinil, je jeho rozhodnutí nezákonné. Pokud by přitom došlo ke zvolení výše uvedených kandidátů, jednalo by se ve smyslu usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 7. 11. 2014, č. j. 66 A 13/2014-40, o volbu neplatnou.

Odpůrce 1) ve vyjádření k návrhu uvádí, že jako příslušný registrační úřad přijal kandidátní listinu odpůrkyně 2) pro volby do Zastupitelstva města Poděbrady vyhlášené na dny 23. a 24. 9. 2022, jejíž přílohou byla prohlášení 21 kandidátů. Odpůrce 1) mj. zkontroloval, že žádný z kandidátů neuvedl, že má trvalé bydliště mimo P. - žádný z nich přitom neuvedl ani to, že do konání voleb hodlá trvalý pobyt změnit. Odpůrce 1) vyzdvihuje, že jiné reálně používané bydliště u kandidátů Ing. Radka Smejkal, Miroslava Paskovského a Mgr. Jaromíra Nováka než to, které tito kandidáti uvádí ve svém prohlášení kandidáta a které je u nich uvedeno na kandidátní listině, mu není známo. V rámci přezkumu náležitostí podání kandidátní listiny přitom registrační úřad měl povinnost kontrolovat a posuzovat jen ty údaje, které jsou mu známy. Odpůrce 1) dále poukazuje na to, že volební zákon neřeší otázku volitelnosti v situaci, kdy kandidát má více nemovitostí, ve kterých se zdržuje (ačkoli trvalý pobyt může mít jen jeden), a že neřeší ani doručovací adresu mimo místo trvalého pobytu v jiné obci. Odpůrce 1) coby registrační úřad tak vycházel z údajů kandidátů o místě jejich trvalého pobytu, které ověřil v registru obyvatel (to může dosvědčit evidence přístupů do registru obyvatel případně vyžádaná od Ministerstva vnitra České republiky). Přitom zjistil, že všichni kandidáti v době kontroly byli přihlášení k trvalému pobytu v P., a tím splnili jednu z podmínek své volitelnosti do místního zastupitelstva. Ověřit správnost zjištění registračního úřadu ostatně může i soud, neboť v registru obyvatel je zřejmá i historie změn trvalého pobytu. Rozhodnutí o registraci kandidátních listin navrhovatelky a odpůrkyně 2) a jejich zveřejnění dne 5. 8. 2022 dokládá úřední deska odpůrce 1) dostupná zde: [a zde: X](#)

Odpůrce 1) tak shrnuje, že při registraci kandidátní listiny odpůrkyně 2) nedošlo na jeho straně k žádnému pochybení či opomenutí, neboť zmocněnec této volební strany předložil v řádném termínu zákonem požadované podklady bez nedostatků. Ostatně navrhovatelka ani nijak nezpochybňuje pravost podaných a posuzovaných kandidátních listin, nýbrž napadá pouze rozpor mezi evidenčním údajem o trvalém pobytu a skutečným bydlištěm některých kandidátů v jiné obci. K výkladu navrhovatelky a uváděným judikátům, jak posuzovat trvalý pobyt, se však odpůrce 1) odmítá vyjadřovat s tím, že k tomu není příslušný. Odpůrce 1) je přesvědčen, že neměl zákonnou oporu pro navrhovatelkou navrhovaný postup vedoucí k vydání rozhodnutí ve formě odmítnutí kandidátní listiny nebo škrtnutí tří jmenovaných kandidátů. Závěrem konstatuje, že volební zákon sice mezi taxativně uvedenými možnostmi podání žaloby řadí i žalobu proti rozhodnutí o škrtnutí kandidáta, nicméně takové rozhodnutí v projednávané věci nebylo vydáno. Odpůrce 1) proto navrhuje, aby byl projednávaný návrh navrhovatelky zamítnut.

Odpůrkyně 2) ve vyjádření k návrhu uvádí, že projednávaný návrh nemá žádné opodstatnění, nýbrž je pouze pokusem navrhovatelky ovlivnit volby poškozením politického soupeře. Odpůrkyně 2) oponuje, že její kandidáti splňují veškeré podmínky volitelnosti podle volebního zákona, a to včetně

podmínky, že kandidáti jsou a budou v den voleb ve městě P. přihlášení k trvalému pobytu. Ostatně mezi navrhovatelkou a odpůrkyní 2) je nesporné, že i kandidáti Ing. Radek Smejkal, Miroslav Paskovský a Mgr. Jaromír Novák jsou ve městě P. přihlášení k trvalému pobytu – což odpůrkyně 2) nadto navrhuje prokázat výpisy z evidence obyvatel. Odpůrkyně 2) zdůrazňuje, že podmínka přihlášení k trvalému pobytu ve městě, do jehož zastupitelstva kandidát kandiduje, musí být splněna (až) ke dni voleb, tj. v tomto případě ke dni 23. a 24. 9. 2022. Splnění sporné podmínky volitelnosti je tedy možné zkoumat až právě ke dni konání voleb, nikoli před jejich konáním. Návrh navrhovatelky je tudíž předčasný, a již jen z tohoto důvodu musí být zamítnut, musí-li soud rozhodnout nejpozději dne 24. 8. 2022 a podmínky volitelnosti zkoumat jen ke dni svého rozhodnutí.

Nad rámec uvedeného nicméně odpůrkyně 2) argumentuje, že kandidáti jsou již nyní přihlášení k trvalému pobytu ve městě P. a neplánují tento stav měnit ani ke dni voleb – všichni navrhovatelkou označení kandidáti jsou totiž celoživotními „X“ a mají silné materiální pouto s městem P. (jsou to rodáci a patrioti). Opřela se přitom o nálezný (pozn. soudu: ve skutečnosti jde o usnesení) Ústavního soudu ze dne 30. 5. 2017, sp. zn. III. ÚS 3468/16, ve kterém Ústavní soud shledal, že pro pasivní volební právo je (sice) nutné materiální pouto s obcí, to (ale) spočívá například i v tom, že se kandidát v obci narodil, dlouhodobě v obci žil, vlastní v obci nemovitost, má v obci své rodinné příslušníky apod. V tomto kontextu podle odpůrkyně 2) žádný ze tří označených kandidátů není k trvalému pobytu v P. přihlášen toliko formálně, neboť všichni mají k P. silné pouto – v P. žijí, pracují, mají zde silné sociální, kulturní a ekonomické vazby a jsou zde dlouhodobě občansky a politicky činní. V další části vyjádření pak odpůrkyně 2) jednotlivě rozvádí, z čeho plyne pouto k P. toho kterého kandidáta (k důkazu navrhuje provést řadu listin, dokládajících níže uvedená tvrzení):

Ing. Radek Smejkal

je od narození občanem města P. a po celý život je zde přihlášen k trvalému pobytu v bytě, který spoluvlastní se svou maminkou, o niž se stará; přispívá též na poplatky spojené s provozem této nemovitosti;

v P. chodil na základní i střední školu (Gymnázium X), na vysokou školu do P. vždy pouze dojížděl – přes studia v P. nebo dojíždění za prací tedy nikdy P. na delší dobu neopustil;

celoživotně v P. sportuje: v první třídě základní školy začal chodit do p. sokolovny na sportovní gymnastiku, v dospělosti se stal nejdříve cvičitelem, pak trenérem a nakonec i členem výboru Jednoty;

od roku 2010 vykonává funkci starosty Tělocvičné jednoty Sokol P.: Za svého mandátu stál za významnou renovací budovy (oprava a zateplení fasády, výměny oken a dveří) p. sokolovny, ale také za stabilizací růstu členské základny a zajištění hospodářství spolku. Kolem roku 2010 jako host začal docházet do komise pro sport, založené Radou města P. Po čase byl do komise zvolen jako řádný člen. Za dobu působení, které trvá dodnes, nejdříve kodifikoval dotační programy města P. Následně se stal hlavním autorem programu pro rozvoj sportu města P. pro roky 2018 – 2022. Inicioval výstavbu prvního i druhého workoutového hřiště v P. na O.;

každé úterý pracuje v p. sokolovně: Dopoledne má kancelářský den a řeší záležitosti Jednoty. Odpoledne se věnuje dětem. Oddílu předškolních dětí staví náradí. V oddílu sportovní gymnastiky vede přípravku a rekreační tréninky chlapců. Večer v úterý vede jako sekundární trenér závodní družstvo sportovních gymnastů. Do sokolovny se ještě pracovně vrací v pátek, kdy opět vede trénink přípravku a rekreačních cvičenců všeobecné gymnastiky. Organizuje společenské události (Sokolská akademie, Noc Sokoloven, Památný den sokolstva, Běh republiky, kladení kytic k výročí konce II. sv. války);

v P. je rovněž ekonomicky činný - na adrese X má provozovnu jeho společnost X

Miroslav Paskovský

od narození žije a je po celý život přihlášen k trvalému pobytu v P.; v P. žije i celá jeho rodina; □ je z rodiny, která patří mezi tradiční p. rody, především část jeho rodinné větve babičky J. P., rozené Ř. (její otec J. Ř. byl vrchním městským účetním); jeho děda M. P. vyučoval v P. hru na klavír a byl městským úředníkem;

celý život studoval v P. (mateřská škola, základní škola, gymnázium a jazykové vzdělání, vzdělával se rovněž na místní základní umělecké škole a byl členem dechového orchestru ZUŠ), byl rovněž členem místního oddílu skautu;

celý život aktivně v P. sportuje a aktivně se věnuje spolkové činnosti: od mládí hrál basketbal, trénoval judo a rychlostní kanoistiku, nyní se věnuje golfu a cyklistice;

po svém otci M. v roce 1999 převzal vedení p. basketbalového klubu, jehož je sportovním odchovancem, a Basket P. z.s. sportovně reprezentuje nepřetržitě od roku 1988. Vedle vlastní závodní činnosti je činný ve vrcholném orgánu klubu (výboru spolku). V roce 2014 byl hlavním iniciátorem transformace klubu, která souvisela s odchodem oddílu basketbalu z nefungujícího zařízení Tělovýchovné jednoty Bohemia P. Je zakládajícím členem Basket P. z.s. a ve vedení klubu je nepřetržitě 23 let;

jako trenér v P. vychoval celou jednu generaci chlapců, které vedl od přípravy až do kategorie mužů - 4 sezóny byl hlavním trenérem druholigového týmu mužů P. V současné době se v klubu věnuje trénování mládeže;

v letech 2009 - 2011 působil jako předseda představenstva společnosti P. basketbalová a.s., která zajišťovala účast týmu Karma Basket P. v nejvyšší basketbalové soutěži mužů v České republice (Mattoni NBL);

v roce 2017 byl pořadatelem mezinárodního basketbalového turnaje 3x3, který se uskutečnil v p. parku;

déle jak 15 let usiloval o rekonstrukci městské sportovní haly, která byla v naprosto nevyhovujícím technickém stavu;

v roce 2017 spolu s kolegou V. S. zmapoval kompletní sedmdesátiletou historii p. basketbalu a je autorem knihy Srdce bije pro basketbal, kterou vydal vlastním nákladem;

v roce 2016 obdržel Pamětní list starosty města P. za dlouholetou aktivní a obětavou práci pro Basket P. z.s.;

jako aktivní golfista se zapojil do vedení Golf Clubu P. z.s., jehož je dlouholetým členem a od roku 2014 rovněž členem výboru spolku. Mezi lety 2018 - 2020 byl předsedou výboru spolku;

na sociální síti Facebook před čtyřmi lety založil stránku s názvem Sport v P., která se snaží informovat o sportovním dění ve městě P.;

v P. podniká a zaměstnává zde cca 25 osob ve známé reklamní agentuře (ritual communication s.r.o. sídlící v bývalé budově 300 let staré sýpky). Má zde i další společnost ritual café s.r.o., která provozuje kavárnu na p. kolonádě. Podniká dále ve společnosti ritual distribution s.r.o., která se věnuje obchodu, a společnosti Media Sport Group s.r.o., která je nakladatelstvím a provozuje

sportovní server basketmag.cz;

přes společnost ritual communication s.r.o. vlastní v P. dům, jehož bytové jednotky jsou pronajímány;

již od středoškolských let byl aktivní v zapojování se do veřejného života v P.: v maturitním roce byl jedním z iniciátorů vrácení sošky trpaslíka, který byl nedílnou součástí proslulých květinových hodin na lázeňské kolonádě. V roce 1996 se jako student významně podílel na oslavách 50. výročí založení Gymnázia X;

v roce 1997 v P. založil tradici hudebních festivalů: Pod názvem HUFEST proběhlo 5 ročníků, festival pod názvem Barvy léta existuje dodnes. Ve stejném období v tehdejší zkušebně Středočeského symfonického orchestru uspořádal několik koncertů hudebních skupin;

jako dobrovolník se podílel na řadě významných akcí v P.: jde například o několik ročníků Mezinárodního mistrovství České republiky v tenise nebo Světový pohár v chůzi. V současné době je výkonným ředitelem Mezinárodního festivalu filmové hudby a multimédií Soundtrack P. Festival je největší kulturní událostí P. a každoročně jej navštíví přes třicet tisíc návštěvníků;

v roce 2018 spolu s přáteli založil spolek Pro občany P. Spolek byl založen s cílem vytváření lepších podmínek pro život ve městě P.

Mgr. Jaromír Novák

je s P. pevně spojen celý život. V P. vlastní byt, v němž je rovněž přihlášen k trvalému pobytu;

v P. vystudoval základní školu;

v P. 15 let učil na základní škole a následně na obou gymnáziích;

byl 26 let zastupitelem v Zastupitelstvu města P. a 12 let byl místostarostou města P., kde se podílel zejména na dlouhodobém sociálním programu města a byl u vzniku sítě vzdělávání pro handicapované, chráněných dílen, domu s pečovatelskou službou, centra zdravotních a sociálních služeb nebo u realizace projektů dostupného bydlení;

prakticky po dobu třiceti let se podílí na chodu města P. aktivní účastí v různých komisích města P., zejména zabývajících se různými sociálními otázkami. Aktuálně participuje v Komisi pro sociálně právní ochranu dětí a Koordinační komisi pro kom. plánování soc. služeb města P. (<https://www.mesto-podebrady.cz/vybory-a-komisemesta/os-53>);

13 let řídí p. domov pro seniory Luxor a aktivně se zapojuje do podpory a činnosti seniorských organizací;

v roce 1990 spolu s kolegy založil místní organizaci ČSSD a od té doby se pohybuje v politickém dění města P.;

je p. patriotem a celý život se s chutí věnoval činnostem pro město P.: ať už jako cvičitel v p. Sokole nebo později jako učitel při budování sportovního areálu při tehdejší základní škole N. V. Pod vedením generála R. K. pracoval na vybudování pomníku československým parašutistům a na zmapování a instalaci jmen legionářů na jejich pomníku. Za svou snahu obdržel významné legionářské vyznamenání. Byl rovněž navržen na ocenění čestným občanstvím města P.;

byl členem p. základní organizace Českého svazu včelařů a Tělovýchovné jednoty jezdecké.

Odpůrkyně 2) shrnuje, že z právě uvedeného je patrné, že jmenovaní kandidáti tvoří trvalou součást územního společenství osob v P. a že jejich trvalý pobyt tam není pouze formální. Nejde tedy o obcházení volebního zákona. Na tom nic nemůže změnit ani skutečnost, že kandidáti mají nemovitosti i v jiných částech České republiky, kde někdy tráví svůj volný čas, a že i na jiných nemovitostech mají označenou svým jménem poštovní schránku. Podle názoru odpůrkyně 2) je judikatura, o kterou se navrhovatelka opírá, na projednávaný případ nepřiléhavá, jelikož se týká aktivního volebního práva, nikoliv pasivního. Ani tato judikatura tedy nesvědčí pro závěr, že by soud měl zrušit registraci kandidátní listiny odpůrkyně 2) nebo z ní vyškrtnout některé kandidáty. Odpůrkyně 2) proto navrhuje, aby byl návrh zamítnut.

V replice navrhovatelka zdůraznila, že již ze slovního spojení „trvalé bydliště“ je zřejmé, že na nahlášené adrese musí fyzická osoba reálně bydlet, a to trvale. Pokud trvalé bydliště není bráno vážně, nebo je-li dokonce zneužíváno, jde podle navrhovatelky o nežádoucí jev narušující principy společenského uspořádání, solidarity, fiskální a bezpečnostní zájmy státu a v neposlední řadě i základní ústavní principy a práva, neboť s trvalým bydlištěm veřejná správa pracuje v mnoha oblastech veřejného života a účelové uvádění fiktivního bydliště může neférově zasáhnout i práva dalších osob, je-li na jeho základě např. docíleno umístění do jiné spádové školy, místo na vysokoškolské koleji, parkovací místo, sociální dávka apod. Fiktivní trvalé pobyty ve věcech volebních pak zasahují do ústavních práv nejen ostatních soutěžitelů, ale i voličů, neboť vedou k tomu, že obci nakonec mohou řídit osoby z obcí jiných.

Navrhovatelka přitom zjistila, že nejméně tři kandidáti odpůrkyně 2) dlouhodobě a vědomě nesplňují podmínku materiálního trvalého bydliště v P., přičemž obdobný problém zjistil i u další volební strany, s níž odpůrkyně 2) v minulosti spolupracovala. Vzhledem k tomu, že jde o velký počet osob a dvě volební strany způsobilé vytvořit koalici, dochází tím k vážnému narušení principů a zásad, na nichž stojí volební právo a svobodná soutěž politických stran. Navrhovatelka tak postupuje preventivně, tak jak to naznačil i Ústavní soud v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 6/11, neboť daný problém přesahuje místní komunální volby, a svým návrhem bojuje za vyšší hodnoty a morálku. Odpůrkyně 2) své kandidáty totiž již nyní prezentuje, a to bez upozornění na to, že bydlí vlastně jinde a že o osudu města by případně rozhodovaly osoby odjinud. S ohledem na již probíhající volební prezentaci odpůrkyně 2) ani nemůže jít o návrh předčasný. Sice v tomto případě nejde o účelovou změnu trvalého pobytu krátce před volbami, ale jedná se o dlouhodobé, promyšlené a systémové obcházení volebního zákona, nadto u osob usilujících o zvolení, což dále zvyšuje nebezpečnost a závažnost takového jednání. Navrhovatelka je přitom v tomto směru oslovována svými voliči, kteří požadují, aby s problémem kandidatury cizích osob něco udělala, když oni samotní k tomu postrádají aktivní legitimaci.

Podle navrhovatelky z judikatury Ústavního soudu vyplývá, že pojem pobytu nelze chápat jen evidenčně, ale je třeba jej vnímat materiálně, spíše jako pojem „bydliště“ upravený v § 80 zákoně č. [89/2012](#) Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“), tedy jako prostorový středobod dané osoby založený na kumulaci složky faktické (tedy že se tam osoba zdržuje a má tam své společenské a sociální vazby) a složky volní (tedy že tam daný člověk chce bydlet). V případě sporných kandidátů přitom podle navrhovatelky jde o to, že byt mají své zájmy v P. (ovšem spíše zájmy ekonomické), ve městě vůbec nebydlí, nezdržují se tam a ani tam nechtějí žít. Navrhovatelka totiž zjistila, že fakticky žijí v jiných obcích, kde mají své užší rodiny a těžiště životních vztahů. Smyslem komunálních voleb přitom je, že by obec měli řídit lidé, kteří s obcí skutečně sounáleží a jde jim o dlouhodobé blaho obce, a nikoliv jen o ekonomické zájmy, které mohou být v rozporu s dlouhodobými zájmy. Odkaz odpůrkyně 2) na rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 3468/16 považuje navrhovatelka za nepřiléhavý, neboť v dané věci se prokázalo, že zpochybněné osoby v obci pobývaly, jak jen jim to pracovní povinnosti dovolily, a vracely se tak do svého bydliště. Sporní kandidáti odpůrkyně 2) jsou však v opačné pozici, neboť v P. mají jen

ekonomické či politické zájmy, ale vůbec tam nepobývají.

Pan Ing. Smejkal sám na jednání zastupitelstva dne 22. 6. 2022 veřejně přiznal, že bydlí v jiné obci (O. v okrese K.), což potvrzuje i na svém facebookovém profilu. Byt, v němž uvádí své trvalé bydliště, sice spoluvlastní, ale bydlí v něm jeho maminka, ostatně s manželkou a dětmi by se do tohoto malého bytu ani nevešel. Také pokud jde o jím uváděnou jednu z vícero provozoven jeho společnosti, dle živnostenského rejstříku je odpovědnou osobou někdo jiný. Obdobně je tomu u pana Paskovského, který žije fakticky v obci P., jeho manželka tam má i hlášeno trvalé bydliště. Pan Jaromír Novák pak fakticky bydlí ve V. O. v okrese K., kde spoluvlastní nemovitost, a v byt, kde deklaruje své trvalé bydliště, pronajímá paní Š. s L. N. Ve V. O. pana Jaromíra Nováka osobně viděl a v návaznosti na jeho fotografie na twitteru identifikoval soukromý detektiv, jež si navrhovatelka za tímto účelem najala. Z uvedeného tak podle navrhovatelky plyne, že zmínění tři kandidáti své trvalé bydliště v P. jen fingují, dobrovolně dlouhodobě však žijí v jiných místech, a tím obcházejí smysl a účel volebního zákona.

V průběhu jednání konaného dne 23. 8. 2022 navrhovatelka předestřela, že v rámci volebního boje za odpůrkyni 2) již poněkoličkáte v řadě kandidují osoby, které nemají v P. faktický pobyt, což vadí voličům navrhovatelky. Návrh je podáván již teď, neboť již teď jsou tito volební kandidáti představováni, přičemž toto nekalé jednání se netýká jen jedné volební strany a lze předpokládat, že dopadá nejen na tři výslovně zpochybňované kandidáty. Za tím účelem navrhovatelka oslovila soukromého detektiva, který prověřoval v místech pobytu i dotazy na sousedy, zda se kandidáti na konkrétních adresách zdržují, jelikož důkazní situace je pro navrhovatelku složitá, nicméně vzhledem ke shromážděným důkazům má navrhovatelka za to, že jejich odlišný materiální pobyt od pobytu hlášeného je prokázán, zejména u pana Smejkal, který se k tomu sám přiznal, na čemž nemůže nic změnit ani to, že má stejnou adresu trvalého pobytu již od narození. Pan Paskovský se do svého bytu v P. přistěhoval až před volbami, ačkoliv jej aktuálně rekonstruuje. Judikatura Ústavního soudu k otázce materiálního bydliště týkající se aktivního volebního práva je vzhledem k odvození pasivního volebního práva od práva aktivního aplikovatelná i na něj. Nestačí, pokud osoby v nějakém místě jen občas přespávají a chtějí v něm ovlivňovat dění, protože je k místu poji ekonomické či politické vztahy, ale musí tam mít vůli bydlet a reálně tam mít trvalé bydliště, neboť to zákon vyžaduje. Lidé z P. chtějí mít samosprávu a chtějí si ji volit ze svých lidí, kteří ve městě skutečně bydlí, a nechtějí, aby je ovládaly osoby z jiných obcí. Kandidatura osob, které své materiální bydliště mají jinde, je podle navrhovatelky nebezpečným jednáním právě pro sofistikovanost takového obcházení zákona. Navrhovatelka na to přitom nemůže upozornit jinak než právě podáním tohoto návrhu. Odpůrce 1) při posuzování kandidátní listiny odpůrkyně 2) postupoval podle navrhovatelky jen formálně, lze předpokládat, že pracovnice odpůrce 1) sledovala průběh jednání zastupitelstva, kde Ing. Smejkal přiznal, že bydlí jinde.

Odpůrce 1) setrval na tom, že postupoval v souladu s volebním zákonem, zkontroloval všechny náležitosti kandidátní listiny, a to i prostřednictvím základních registrů, přičemž další okolnosti, jež jsou uváděny v návrhu, registračnímu úřadu podle volebního zákona nepřísluší ověřovat. V reakci na návrh navrhovatelky byly trvalé pobyty opětovně v registru obyvatel zkontrolovány a žádný nesoulad nebyl zjištěn.

Odpůrkyně 2) podrobně zrekapitulovala svá písemná podání a předestřela, že navrhovatelka se svým návrhem snaží vyřadit z politického boje dvě nejsilnější politické strany v P., omezit politickou soutěž, a získat tak na svou stranu neférově výhodu jinou cestou, než je obvyklé. Sporní kandidáti jsou zjevně dlouholetými P., kteří se významně zasloužili o rozvoj města. Navíc podmínka trvalého pobytu se zkoumá až ke dni voleb, návrh je tak předčasný, a i proto by měl být zamítnut. Nálezy Ústavního soudu citované navrhovatelkou jsou na případ odpůrkyně 2) zcela nepřiléhavé, neboť nejde o hromadné přihlášení voličů těsně před volbami. Později navíc Ústavní soud upřesnil, že do procesu volby má být zasahováno jen výjimečně při zjevných excesech. Kolik nemovitostí smí

kandidát vlastnit ani kolik času v nich musí kandidát trávit, zákon nepředepisuje. Ing. Smejkal rodinný dům v O. nevlastní, vlastní jej jeho přítelkyně, a nikoliv manželka, a není ani pravdou, že by byt, v němž má evidován trvalý pobyt, byl malý, jde o dvougenerační byt, který má 96 m². V bytě má kandidát jednu z více domácností, jež vede, a je ve vztahu k němu splněna faktická i volní složka pojmu bydliště. Obdobně pan Paskovský chce bydlet v P., a jen skutečnost, že aktuálně má byt v rekonstrukci, ještě neznámá, že by jeho aktuální pobyt jinde vylučoval, že jeho trvalé bydliště je v P. Pan Jaromír Novák byl 26 let v zastupitelstvu, 12 let místostarostou a 13 let řídí domov pro seniory v P. Tvrzení, že není zP. je zjevně účelové a nepravdivé. Naprosto lživé je tvrzení, že měl pronajmout svůj byt paní Š. a že v něm nežije. V bytě bydlí celý život, a možná kdyby si navrhovatelka najala lepšího detektiva, zjistila by, že popisuje úplně jiný byt. Jen z toho, že někdo někoho viděl někde na zahradě, neplyne, že by v daném místě skutečně bydlel. Stejně tak označení nemovitosti jménem na schránce ještě neznámá, že bydliště má daná osoba právě v této nemovitosti. Nadto pátrání v soukromí prostřednictvím najatého detektiva a pořizování osobních záznamů odpůrkyně 2) považuje v současné společnosti za nepřijatelné, dehonestující a takové důkazy by pro zásah do soukromí s tím spojený vůbec neměly být soudem akceptovány. Kromě toho prohlášení založené jen na tom, že detektiv jednou někoho na nějakém místě viděl, není věrohodné. O pobytu pana Nováka rozhodně nic nevyovídá informace, že má včelstva ve V. O. Odpůrkyně 2) se táže, kdo jiný by měl kandidovat ve volbách než tyto tři kandidáti, kteří celý svůj život spojili s P., pro město doslova žijí a dýchají a nezištně mu obětují svůj volný čas nebo pro něj pracují v rámci výkonu funkce, zasloužili se o jeho rozvoj ve sportovní, kulturní či sociální oblasti a jsou zde veřejně známými osobami, jež znají všichni obyvatelé. Navrhovatelkou podsouvaná účelovost přihlášení trvalého pobytu těchto kandidátů do P. jen za účelem zvolení je v jejich případě naprosto nemístným tvrzením. Nadto všechny obce uváděné navrhovatelkou jsou jen několik kilometrů od P., fakticky jsou spíše předměstím P., a jestli tam případně má některý kandidát přítelkyni a přespává tam, jde o nepodstatnou skutečnost z hlediska poměru k obci, o němž hovoří Ústavní soud. Navrhovatelka záměrně opomíjí, že podle Ústavního soudu je materialita pobytu dána právě sociálními, ekonomickými, kulturními a dalšími vazbami k místu, že tam tyto osoby mají rodiště, rodinu, zájmy apod. V tomto případě nejde o to, že by snad odpůrkyně 2) do voleb nasazovala nějaké „přivandrovalce“, a za nekalou praktiku tak je třeba podle ní považovat spíše návrh podaný navrhovatelkou. Ostatně zákon přiznává volební právo i tomu, kdo se do obce přistěhuje před volbami, a přiznává je i občanům jiných států, kteří mají přihlášené bydliště v obci, ač takové bydliště do jisté míry mnohdy představuje jen pobyt přechodný. Ing. Smejkal i Mgr. Novák mají dlouhodobě trvalý pobyt v městě, a jestliže si pan Paskovský trvalý pobyt před volbami přehlásil do P., má tam právo kandidovat.

Ze správního spisu předloženého odpůrcem 1) zjistil soud následující pro věc podstatné skutečnosti: Dne 18. 7. 2022 převzal odpůrce 1) kandidátní listinu odpůrkyně 2). Na kandidátní listině jsou mezi kandidáty uvedeni na 3., 5. a 6. místě uvedeni Ing. Radek Smejkal, Miroslav Paskovský a Mgr. Jaromír Novák. Přílohou kandidátní listiny jsou prohlášení všech kandidátů o tom, že souhlasí s kandidaturou, nejsou jim známy překážky volitelnosti a že nedali souhlas k tomu, aby byli uvedeni na jiné kandidátní listině pro volby do téhož zastupitelstva. Ing. Radek Smejkal dne 10. 6. 2022, Miroslav Paskovský dne 24. 6. 2022 a Mgr. Jaromír Novák dne 10. 6. 2022 písemně prohlásili, že jsou přihlášení k trvalému pobytu v P. na konkrétní adrese, jež se, jak soud ověřil, shoduje s údajem v centrální evidenci obyvatel. Dne 18. 7. 2022 vydal odpůrce 1) pro odpůrkyni 2) potvrzení o podání kandidátní listiny. Následně dne 2. 8. 2022 vydal odpůrce 1) rozhodnutí č. j. MEUPDY/0059095/SC/2022/Kve o registraci kandidátní listiny odpůrkyně 2) podle § 23 odst. 3 písm. a) volebního zákona. Registrační úřad v odůvodnění tohoto rozhodnutí konstatoval, že kandidátní listinu odpůrkyně 2) přezkoumal, a protože nevykazovala žádné vady a byla podána v řádném termínu, rozhodl o její registraci. Dne 5. 8. 2022 bylo rozhodnutí skutečně vyvěšeno na úřední desce odpůrce 1), což je mezi stranami nesporné.

Co do podmínek řízení soud na úvod konstatuje, že návrh byl podán včas ve lhůtě dvou pracovních dnů od doručení rozhodnutí o registraci, k němuž došlo třetím dnem po jeho vyvěšení na úřední desce odpůrce 1). Takto stanovená lhůta skončila až ve středu dne 10. 8. 2022. Protože návrh splňuje i další zákonné náležitosti a je podán osobou aktivně procesně legitimovanou (správní spis potvrzuje, že kandidátní listina navrhovatelky byla zaregistrována pro tytéž volby), soud jej věcně přezkoumal v intencích ustanovení § 89 a § 93 s. ř. s. Dospěl přitom k závěru, že návrh není důvodný.

Z videozáznamu z veřejného zasedání Zastupitelstva města P. dostupného na adrese X soud zjistil, že na přímý dotaz na jeho bydliště v obci O. Ing. Smejkal potvrdil, že skutečně s rodinou bydlí v rodinném domě v Od., ale tvrdil, že tuto skutečnost jeho voliči vědí, on ji neskrývá a je jen na nich, zda mu dají svůj hlas. Také podle facebookového profilu Ing. Smejkal žije v obci O. v okrese K. Z aktuálního výpisu z centrální evidence obyvatel naopak soud zjistil, že Ing. Smejkal má již od data svého narození evidovanou adresu trvalého pobytu v P.

Z důkazů předložených odpůrkyní 2) zároveň vyplývá, že Ing. Smejkal v P. chodil na základní školu i gymnázium (doložena vysvědčení), od dětství P. reprezentoval ve sportu (diplomy) a je od roku 2009 doposud starostou výboru jednoty pobočného spolku Tělocvičná jednota Sokol P. se sídlem v P. (výpis ze spolkového rejstříku ze dne 11. 8. 2022 a články v N. deníku a na webu www.sokol.eu). Účastní se společenských událostí p. Sokola (fotografie). Je také členem Zastupitelstva města P. (průkaz zastupitele ze dne 17. 12. 2018) a členem Komise pro sport a zdravý životní styl města P. (webové stránky města P.).

K Miroslavu Paskovskému bylo výpisem z katastru nemovitostí prokázáno, že v obci P. ve společném jmění manželů vlastní mj. rodinný dům, přičemž jeho manželka má evidován trvalý pobyt právě v tomto domě. Dle fotografií je poštovní schránka u tohoto domu označena jménem P. Z aktuálního výpisu z centrální evidence obyvatel soud zjistil, že Miroslav Paskovský měl evidované adresy trvalého pobytu v P. do 30. 9. 2013, kdy jako trvalý pobyt nahlásil jím spoluvlastněný rodinný dům v obci P. Od 28. 6. 2018 si trvalý pobyt přehlásil zpět na svou „rodnou“ adresu do P., od 27. 2. 2019 se přihlásil zpět do obce P. a od 4. 7. 2022 se znovu přihlásil na „rodnou“ adresu do P.

Z důkazů předložených odpůrkyní 2) zároveň vyplývá, že Miroslav Paskovský v P. chodil na základní školu, hudební školu, gymnázium a studoval anglický jazyk (doložena vysvědčení a potvrzení), je dlouholetým členem výboru spolku GOLF CLUB P. z. s. a BASKET P. z.s. (úplné výpisy ze spolkového rejstříku ze dne 10. 8. 2022 a 11. 8. 2022). Za dlouholetou práci pro BASKET P. z.s. mu byl dne 4. 3. 2016 Městem P. udělen Pamětní list starosty (Pamětní list starosty ze dne 4. 3. 2016). Je spoluautorem knihy o p. basketbalu (článek ze dne 10. 6. 2017 na webu www.nymbursky.denik.cz). Dne 3. 6. 2021 s ním vyšel rozhovor v Novinách pro P., kde popsal mj., že v P. sídlí jeho reklamní agentura a „zatímco obecně platí, že za dobrou práci jezdí P. do hlavního města, my vozíme Pražáky do P.“. V P. podniká (výpis z veřejného rejstříku podle fyzických osob v angažmá ze dne 10. 8. 2022) - má zde sídlo jeho úspěšná reklamní agentura ritual communication s.r.o. a obchodní společnosti ritual distribution s.r.o. a Media Sport Group s.r.o., ve kterých je také společníkem a jednatelem. Nadto je společníkem kavárny na p. kolonádě (ritual café s.r.o.) a v P. pronajímá byty (jeho písemné prohlášení ze dne 11. 8. 2022). Je členem spolku Pro občany P. a Komise pro sport a zdravý životní styl města P., podílí se na sportovních a kulturních akcích v P. (prohlášení ze dne 11. 8. 2022 a webové stránky města).

Pokud jde o Mgr. Jaromíra Nováka, výpisem z katastru nemovitostí bylo prokázáno, že je většinovým spoluvlastníkem mj. rodinného domu v obci V. O. v okrese K. Dle fotografií je poštovní schránka u tohoto domu označena jménem N.. Podle hlášení trvalých stanovišť včelstev v katastru obce V. O. ze dne 16. 3. 2017 měl Jaromír Novák v této obci 7 včelstev. V čestném prohlášení ze dne 19. 8. 2022 koncesovaný detektiv L. H. potvrzuje, že se při prověřování bydliště Jaromíra Nováka dostavil do obce V. O. a na zahradě domu, který je ve spoluvlastnictví pana Nováka, jej osobně viděl a poznal v

návaznosti na fotografie, jež pan Novák zveřejnil na facebooku. Dle fotografií tabla s domovními zvonky z bytového domu, v němž má Mgr. Novák hlášen trvalý pobyt, soud zjistil, že kromě zvonku označeného jmény N. L. a Š. se zde nachází i zvonek označený jménem Novák Jaromír. (K tomuto důkazům pořízeným prostřednictvím soukromého detektiva soud poznamenává, že tyto důkazy provedl, neboť se nejedná o důkazy pořízené nelegálně, které by zachycovaly soukromí osob bez jejich svolení, nýbrž detektiv takto popisuje a fotografiemi zachycuje jen veřejně dostupná místa. Nadto je pravdou, že zajištění důkazů o faktickém bydlišti tak, jak jej pojímá navrhovatelka, kandidátů jiné volební strany není z hlediska důkazního triviálním úkolem a lze pochopit, že může vyžadovat spolupráci specializovaných osob.). Z aktuálního výpisu z centrální evidence obyvatel soud zjistil, že od roku 1981, kdy je zde evidována první adresa trvalého pobytu, má Mgr. Novák po celou dobu trvalý pobyt v P.

Z důkazů předložených odpůrkyní 2) zároveň vyplývá, že Mgr. Jaromír Novák je nejméně od 1. 1. 2017 až doposud evidován jako uživatel a vlastník bytu na adrese jeho trvalého pobytu (evidence předpisu a plateb za bytový prostor). Mgr. Novák je ředitelem Domova Luxor P. se sídlem v P. (doklad o jmenování do funkce ze dne 22. 6. 2009) a je členem Koordinační komise pro kom. plánování soc. služeb města P. a Komise pro sociálně právní ochranu dětí (webové stránky města). Byl nominován na ocenění Čestným občanstvím města P. pro celoživotní činnost pro město P. ve funkci učitele na základní škole a gymnáziu, školního inspektora, místostarosty po tři volební období a ředitele Domova Luxor, za svůj dlouholetý podíl na tvorbě a realizaci sociálního programu města a další (nedatovaný návrh na ocenění). V minulosti byl členem Zastupitelstva města P. (průkaz zastupitele ze dne 11. 1. 1991) a místostarostou města P. (nedatovaný výstřižek článku v novinách „Města v kraji už znají nové starosty“). P. reprezentoval ve sportu (průkaz od Tělovýchovné jednoty jezdecké ze dne 13. 3. 1981) a jako včelař (průkaz od Českého svazu včelařů, základní organizace v P.).

Soud ve věci nepovažoval za potřebné provádět dokazování výsledkem svědků a ostatními navrženými listinnými důkazy, neboť podstatné okolnosti pro své rozhodnutí v dostatečném rozsahu zjistil ze shora rekapitulovaných důkazních listin, fotografií a audiovizuálního záznamu.

Pokud jde o rozhodnou právní úpravu, dle § 89 odst. 4 s. ř. s. platí, že návrhem podle odstavce 1 písm. c) se může politická strana [...] domáhat vydání rozhodnutí o zrušení registrace kandidátní listiny jiné politické strany [...]. Účastníky jsou navrhovatel, správní orgán, který provedl registraci, a ten, o jehož registraci se jedná.

Podle § 23 odst. 2 volebního zákona, pokud volební strana ve stanovené lhůtě závady neodstraní, rozhodne registrační úřad ve lhůtě do 48 dnů přede dnem voleb o škrtnutí [...] d) kandidáta, u něhož nejsou uvedeny údaje podle § 22 odst. 1 písm. d), g) a h), popřípadě jsou-li tyto údaje nesprávné či neúplné, e) kandidáta, který nesplňuje podmínky volitelnosti podle § 5 odst. 1.

Podle § 22 odst. 1 písm. d) volebního zákona kandidátní listina obsahuje (mimo jiné) jména a příjmení kandidátů, pohlaví, jejich věk ke druhému dni voleb, popřípadě ke dni voleb, konají-li se volby v jednom dni, a povolání, část obce, nečlení-li se obec na části, obec, kde jsou přihlášení k trvalému pobytu, případně k přechodnému pobytu, jde-li o cizince podle § 4 odst. 1, název politické strany nebo politického hnutí, jehož jsou členy, nebo údaj, že nejsou členy žádné politické strany nebo politického hnutí (dále jen „bez politické příslušnosti“).

Podle § 22 odst. 3 volebního zákona musí být ke kandidátní listině přiloženo vlastnoručně podepsané prohlášení kandidáta, že souhlasí se svou kandidaturou, že mu nejsou známy překážky volitelnosti, popřípadě tyto překážky pominou ke dni voleb do zastupitelstva obce a že nedal souhlas k tomu, aby byl uveden na jiné kandidátní listině pro volby do téhož zastupitelstva obce. Na prohlášení kandidát dále uvede místo, kde je přihlášen k trvalému pobytu, případně k přechodnému pobytu, jde-li o

cizince podle § 4 odst. 1, a datum narození.

Podle § 5 odst. 1 volebního zákona může být členem zastupitelstva obce zvolen každý volič, u kterého není překážka ve výkonu volebního práva podle § 4 odst. 2 písm. a) a b); členem zastupitelstva městského obvodu nebo městské části územně členěného statutárního města nebo městské části hlavního města Prahy může být zvolen ten volič, u kterého není překážka ve výkonu volebního práva podle § 4 odst. 2 písm. a) a b) a který je v den voleb v tomto městském obvodu nebo městské části přihlášen k pobytu.

Podle § 4 odst. 1 volebního zákona má právo volit do zastupitelstva obce, města nebo hlavního města Prahy občan obce za předpokladu, že jde o státního občana České republiky, který alespoň v den voleb, a konají-li se volby ve dvou dnech, druhý den voleb, dosáhl věku nejméně 18 let, je v den voleb v této obci, městě nebo v hlavním městě Praze přihlášen k trvalému pobytu, a státní občan jiného státu, který v den voleb, a konají-li se volby ve dvou dnech, druhý den voleb, je držitelem potvrzení o přechodném pobytu na území nebo povolení k trvalému pobytu a je přihlášen k pobytu v této obci, městě nebo hlavním městě Praze, dosáhl věku nejméně 18 let a jemuž právo volit přiznává mezinárodní úmluva, kterou je Česká republika vázána a která byla vyhlášena ve Sbírce mezinárodních smluv, (dále jen „volič“); do zastupitelstva městského obvodu nebo městské části města se zvláštním postavením (dále jen „územně členěné statutární město“) anebo městské části hlavního města Prahy má právo volit ten volič, který je v den voleb přihlášen k pobytu v tomto městském obvodu nebo městské části.

Volební zákon v poznámkách pod čarou odkazuje u pojmu trvalý pobyt na zákon o evidenci obyvatel a u pojmu občan obce na mj. § 16 zákona č. [128/2000 Sb.](#), o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „obecní zřízení“).

Ustanovení § 16 obecního zřízení přitom uvádí, že občanem obce je fyzická osoba, která je a) státním občanem České republiky a b) je v obci hlášena k trvalému pobytu. V poznámce pod čarou zákon u pojmu trvalý pobyt opět odkazuje na zákon o evidenci obyvatel.

Podle § 10 odst. 1 zákona o evidenci obyvatel se místem trvalého pobytu rozumí adresa pobytu občana v České republice, která je vedena v základním registru obyvatel ve formě referenční vazby (kódu adresního místa) na referenční údaj o adrese v základním registru územní identifikace, adres a nemovitostí, kterou si občan zvolí zpravidla v místě, kde má rodinu, rodiče, byt nebo zaměstnání. Občan může mít jen jedno místo trvalého pobytu, a to v objektu, který je podle zvláštního právního předpisu označen číslem popisným nebo evidenčním, popřípadě orientačním číslem a který je určen pro bydlení, ubytování nebo individuální rekreaci (dále jen „objekt“). V případech stanovených tímto zákonem může být místem trvalého pobytu sídlo ohlašovny nebo sídlo zvláštní matriky, které je v informačním systému označeno jako adresa úřadu.

Pro posouzení argumentace navrhovatelky ovšem není podstatný jen samotný text výše uvedených ustanovení zejména volebního zákona, z něž vyplývá odvození pasivního volebního práva (práva být zvolen) od aktivního volebního práva (práva volit) a jejich společné podmínění trvalým pobytem v obci jakožto údajem evidenčním, ale je třeba zohlednit též ústavní principy voleb spolu s ústavním vymezením územní samosprávy.

V tomto směru v nálezu ze dne 22. 5. 2012, sp. zn. Pl. ÚS 38/11, v bodě 18 Ústavní soud shrnul svou dosavadní judikaturu tak, že „Právo volit do zastupitelstva obce dává § 4 [volebního zákona] občanu obce, pokud je v den voleb v této obci přihlášen k trvalému pobytu. Česká republika nemá speciálně upraveny další podmínky ve vztahu k bydlišti, které by voliči byli povinni splnit, než se k trvalému pobytu v obci přihlásí. Zmanipulování voleb obstaráním hlasů formálních voličů je tedy relativně snadné. Otázka trvalého pobytu občanů je sice obecně záležitostí evidenční, a ne faktickou, avšak ve

věcech volebních je nutno tento pojem vykládat materiálně. Ústavní soud poukázal na postoj zaujatý v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 9/94 (č. 207/94 Sb., N 40/2 SbNU 7), vycházející z trvalého pobytu jako stavu faktického. Tento závěr podporuje i ústavní vymezení územních samosprávných celků jako územních společenství občanů, která mají právo na samosprávu. Smyslem formální existence obce je, aby si její obyvatelé mohli sami spravovat vlastní záležitosti. Činí tak prostřednictvím orgánů obce. Proto také oprávnění tyto orgány vytvářet je podmíněno faktickým poutem obyvatele – voliče k obci. O existenci tohoto pouta nesvědčí sama subjektivní vůle osoby v podobě zápisu mezi občany obce, ale musí být odpovídajícím způsobem objektivizována. V situaci, kdy je trvalý pobyt rozhodujícím kritériem pro vznik aktivního i pasivního volebního práva do orgánů samosprávy obce, je třeba vzhledem k závažnosti možných dopadů pečlivě zkoumat i skutečnost, zda přihlášení nebylo zcela účelovým jednáním, jehož jediným cílem byl právě vznik aktivního volebního práva, tedy jednáním obcházejícím volební zákon. V nálezu sp. zn. Pl. ÚS 6/11 navíc konstatoval, že těmto praktikám lze do jisté míry předejít ve fázi sestavování seznamu voličů tím, že osoby hlášené k trvalému pobytu toliko formálně z něho budou vyškrtнутy, přičemž je pak na nich se takovému úkonu příslušnými prostředky bránit.“

Lze podotknout, že tyto argumenty navazují na zcela zřetelný závěr vyslovený Ústavním soudem již v nálezu ze dne 10. 10. 2000, sp. zn. IV. ÚS 420/2000: „Trvalý pobyt lze považovat za standardní podmínku k nabytí volebního práva a k jeho výkonu. Pokud tedy [tehdejší volební zákon] vymezuje, že členem zastupitelstva v obci může být zvolen každý volič, který má v obci trvalý pobyt, tedy je v obci oprávněn volit, nelze takovou podmínku považovat za neústavní, neboť nepochybně z takto konstruované podmínky volitelnosti lze dovodit, že na samosprávě společenství občanů se mají podílet pouze ti, kteří do tohoto společenství také patří. Jakkoli se mohou zdát argumenty stěžovatelů, že postačuje faktický trvalý pobyt, logické a ekonomické, nelze přehlédnout, že takto nahlížené podmínky volitelnosti a z toho plynoucí posouzení otázky trvání či netrvání mandátu, by postrádalo jakýkoli řád. V právním státě musí mít každé konkrétní jednání předvídatelné právní důsledky.“ Konečně lze navázat též argumentací Ústavního soudu vyslovenou v nálezu ze dne 23. 7. 2019, sp. zn. IV. ÚS 4241/18, podle níž u volebních kandidátů „tento vztah či faktické pouto lze ověřovat pouze o těch, kteří jsou přihlášení k trvalému pobytu v obci, takže toto ověřování může mít jen negativní výsledek, tedy že evidovaná osoba takový požadavek nesplňuje, nikoli pozitivní výsledek, tedy že neevidovaná osoba přesto může volit, či je dokonce volitelná. To by bylo v rozporu se zárukami rovnosti volebního práva.“

K otázce rozporu mezi faktickým a trvalým pobytem ovšem Ústavní soud v nálezu ze dne 22. 5. 2012, sp. zn. Pl. ÚS 38/11, v bodě 21 doplnil, že byť v obecné rovině je závěr, že by pouhé prodlužování protiprávního stavu mohlo vést k jeho legalizaci, ošemetný, v poměrech volebního soudnictví je úvaha, že časový odstup může změnit náhled na regulérnost voleb, zcela legitimní, např. již proto, že podle mezinárodních standardů by případný požadavek volebního zákonodárství na předchozí délku pobytu voliče v obci neměl přesahovat období šesti měsíců. Zároveň v bodě 22 Ústavní soud poznamenal, že např. ani „pouhým“ vlastníkům rekreačních objektů v obci v situaci, kdy v § 10 odst. 1 zákon o evidenci obyvatel připouští nahlášení trvalého pobytu do rekreačního objektu, zpravidla nelze bránit v účasti na volbách, pokud se rozhodli takovou volbou trvalého pobytu realizovat své volební právo v dané obci.

Na to navázal v usnesení ze dne 6. 11. 2018, č. j. 64 A 23/2018-38, Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, v (do jisté míry) obdobném případě sporu o volitelnost kandidáta v obecních volbách inspirativním a zcela adekvátním postřehem, že u kandidáta vždy „nelze hovořit o jediném místě ve smyslu místa, kde by měl rodinu, rodiče, bydli, zaměstnání a kde by se výhradně zdržoval s úmyslem zdržovat se trvale, jak o tom hovořil Ústavní soud v nálezu ze dne 13. 9. 1994, sp. zn. Pl. ÚS 9/94. Taková situace je však v dnešní moderní, dynamické době nikoli ojedinělá. Naopak lidé, jejichž život není soustředěn na jednom místě – lidí, kteří se stěhují či dojíždí za prací, případně, kteří

v průběhu týdne nepobývají na jednom místě, vlastní více nemovitostí, pracují z domova či na vícero postech a současně jsou angažováni ve veřejném životě, jejichž děti navštěvují školy nikoli v místě faktického bydliště, ale tam, kde je to pro celou rodinu organizačně výhodné, stále přibývá. Přesně o takový případ jde u zvoleného kandidáta. Za rozhodující soud v projednávané věci považoval, že faktické pouto zvoleného kandidáta k městu Česká Lípa nebylo ničím vyvráceno. Zvolený kandidát ve městě pobývá dlouhodobě, ač také dojíždí za rodinou mimo město, má zde nadále evidován trvalý pobyt, dříve ve městě také pracovně působil. Především je ale po dobu více než 10 let spjat s veřejným děním v městě Česká Lípa a správou jeho záležitostí, neboť od roku 2006 působí jako zastupitel, ve dvou volebních obdobích zastával také funkci druhého místostarosty. Svou dlouhodobou veřejnou angažovaností tak dává najevo, že jeho svazek s městem není jen formálním a nemínil jej ukončit. Uvedené skutečnosti svědčí proti účelovosti jeho přihlášení k trvalému pobytu v České Lípě, které by zvolený kandidát učinil, aby obcházel zákon o volbách do zastupitelstev obcí. Právě zmíněné okolnosti nepochybně stály za dosažením potřebného počtu preferenčních hlasů, které zvoleného kandidáta vynesly do čela kandidátní listiny volební strany Nezávislí a soukromníci a zajistily mu získání mandátu. Soud dodává, že v rámci volné soutěže volebních stran o přízeň voličů nic nebránilo, aby samy tyto strany poukázaly na možné formální sepletí kandidáta s městem, do jehož zastupitelstva chce být zvolen. Bylo by pak pouze na voličích, jak s takovou informací při volbě samotné naloží.“

Soud tedy shrnuje, že z hlediska navrhovatelkou namítané problematiky platí, že aktivní a od něj odvozené pasivní volební právo lze realizovat jen v té obci, v níž je volič, resp. kandidát formálně přihlášen k trvalému pobytu v souladu s ustanoveními zákona o evidenci obyvatel. Kritérium materiálního pobytu, tj. fakticky existující vazby mezi voličem a obcí registrovaného pobytu, představuje pouze dodatečný korektiv, který v případě rozporu mezi formálním a materiálním pobytém ve svém důsledku může vést ke ztrátě možnosti realizovat aktivní i pasivní volební právo. S ohledem na vážnost takového důsledku je tedy třeba jej vykládat zužujícím způsobem tak, aby základní právo zakotvené v čl. 22 Listiny základních práv a svobod, tj. volební právo jedince, bylo v pochybnostech zachováno. Proto s takovým rozporem mezi formálně nahlášeným a faktickým pobytém voliče je třeba pracovat pouze jako se zásadní indicií možného obcházení volebního zákona a promítnout jej cestou vyškrtnutí ze seznamu voličů (§ 28 odst. 2 volebního zákona), škrtnutí kandidáta na kandidátní listině (§ 23 odst. 2 volebního zákona) či zásahu soudu v řízení podle § 89 s. ř. s. jen tehdy, jestliže i v kontextu dalších zjištěných okolností je prokázáno, že jediným nebo hlavním a zcela převažujícím cílem takového postupu bylo ovlivnění voleb, resp. v případě návrhu podle § 90 s. ř. s. pokud navíc v konečném důsledku i k takovému nepřijatelnému hrubému ovlivnění voleb také prokazatelně došlo (srov. § 60 volebního zákona ve znění účinném od 1. 1. 2017).

Z hlediska povinností odpůrce 1) jakožto registračního úřadu přitom soud konstatuje, že při registraci kandidátních listin primárně vychází z údaje o evidovaném trvalém pobytu v centrální evidenci obyvatel v kombinaci s případným prohlášením kandidáta, že ke dni voleb překážka volitelnosti v podobě doposud evidovaného trvalého pobytu v jiné obci odpadne (§ 22 odst. 3 volebního zákona). Volební zákon totiž touto cestou v podstatě připouští variantu, že se kandidát do obce přistěhuje až těsně před termínem voleb. Registrační úřad tak má jen minimální prostor pro identifikaci zneužití evidovaného údaje o trvalém pobytu, zejména jde-li o individuální případ, neboť z povahy věci nemůže číst myšlenky kandidáta a zjistit, zda svůj pobyt do obce přesunul jen účelově bez reálného úmyslu zde i trvale pobývat, nebo zda naopak kandidát využil svobody pohybu a hodlá se již od počátku svého pobytu účastnit veřejného života v obci a správě věcí veřejných. Registrační úřad totiž postrádá jakékoliv oprávnění limitovat občany využívající svobodu pohybu v realizaci jejich pasivního volebního práva a je pouze na voličích, aby zvážili, zda do zastupitelstva obce povolají nově příchozího občana obce (např. v důvěře v jeho odborné či organizační schopnosti, jež prokázal již jinde), nebo své hlasy rozdělí mezi dlouholeté občany obce. Na takovou situaci přirozeně mohou reagovat konkurenti ve volební kampani, jimž nic nebrání na (dosavadní) nedostatek místního sepětí

kandidáta s obcí poukazovat a využít jej v předvolební agitaci.

Případné rozhodnutí omezit volební právo určitou délkou předchozího pobytu v obci (nebo jej lokalizovat do místa dosavadního, byť již aktuálně ukončeného pobytu) přísluší výhradně zákonodárci, jež na to již ostatně Ústavní soud opakovaně upozorňoval v nálezech sp. zn. Pl. ÚS 59/10, Pl. ÚS 6/11 i Pl. ÚS 38/11 s poukazem na vhodnost bližší regulace limitující zneužitelnost účelových změn trvalého pobytu, zejména krátce před obecními volbami. Pokud ovšem zákonodárce tuto možnost nevyužil, nepřísluší ani registračnímu úřadu, ani soudu takové nové pravidlo vytvářet namísto něj, neboť k tomu postrádají v rámci ústavní dělby moci oprávnění. Registrační úřad (a potažmo soud) tak mohou reagovat pouze na případy zjevného zneužití práva. Navíc na rozdíl od soudu, který za tím účelem disponuje návrhem, v němž jsou alespoň takové skutečnosti tvrzeny, registrační úřad zpravidla ani žádný podnět takového charakteru nemá, a nadto v řadě případů [byť pro nynějšího odpůrce 1) to neplatí] není ani obecním úřadem, který vede voličské seznamy a který disponuje detailní znalostí všech obcí ve svém správním obvodu. Lze tedy říci, že odpůrce 1) oprávněně vycházel z údajů v registru obyvatel, jež potvrzovaly trvalý pobyt sporných kandidátů v P., neboť navrhovatelka ani netvrdí, že by nejen informacemi o nesouladu takového údaje s faktickým místem pobytu, ale současně i údaji o tom, že tento nesoulad byl vytvořen právě s výhradním cílem manipulace voleb odpůrce 1) v době vydání rozhodnutí o registraci disponoval. To samozřejmě nevylučuje, že by takový nesoulad a záměr obcházení zákona byl prokázán v nynějším řízení před soudem. Nicméně soud má za to, že ani z okolností tvrzených v návrhu, natožpak z předložených důkazů nelze dovodit, že by se jednalo o takový případ obcházení zákona.

Jak již bylo nastíněno, faktický pobyt občana, zejména v současné dynamické době, v níž není problémem se i v rámci jediného dne pravidelně přemísťovat mezi různými obcemi v řádu desítek kilometrů, nelze v řadě případů ztotožňovat jen s jedinou obcí. Zásadní indicie obcházení volebního zákona v podobě rozporu evidenčního pobytu a faktického bydliště ani přitom není podle judikatury Ústavního soudu navázána na poměrování s faktickým bydlištěm v podobě těžiště aktivit jednotlivce, ale na zjištění samotné absence vztahu jednotlivce k obci, v níž se snaží realizovat volební právo (a to případně i vztahu nově navázaného s předpokladem jeho trvalosti). Odkazy navrhovatelky na pojetí bydliště v občanskoprávní úpravě nejsou v situaci, kdy zákonodárce výslovně navázal volební právo na kritérium evidenčního pobytu, na místě, jelikož odpůrce 1) i soud jsou povinni se řídit volebním zákonem a materiální pobyt používají v duchu závěrů Ústavního soudu jen jako zásadní indicie existence potenciálního zneužití této právní úpravy založené na evidenčním, a nikoliv faktickém pobytu.

V situaci, kdy běžně jednotlivci mají faktický vztah k několika různým obcím, kdy např. v jedné obci pravidelně přespávají a v druhé obci vykonávají zaměstnání a tráví významnou část dne, nebo kdy v rámci týdne několik dnů pobývají v místě svého zaměstnání a zbylé dny v místě, kde vlastní druhou nemovitost, popř. střídají-li v průběhu roku letní byt a zimní byt v různých obcích, přičemž jedním z takových míst může být i rekreační objekt, v němž tráví nikoliv zanedbatelný čas, nelze jim bránit, jak naznačil Ústavní soud v nálezu ze dne 22. 5. 2012, sp. zn. Pl. ÚS 38/11, aby si jedno z těchto několika různých míst vybrali jako místo svého trvalého pobytu a realizovali v něm své aktivní a případně i pasivní volební právo. Platná právní úprava zajišťuje, že takové volební právo bude realizováno jen v jediné obci z těch, jež s ohledem na faktické vztahy jednotlivce přichází do úvahy, ale jinak jednotlivce nenutí k tomu, aby si za místo výkonu volebního práva formou ohlášení trvalého pobytu vybral právě to místo, v němž tráví noc, v němž pobývá v pracovní dny, nebo naopak o víkendech apod.

Nadto i v případech, že by se snad někdo v minulosti neoprávněně „vetřel“ do určité obce, k níž v době prvotního výkonu volebního práva ani reálně nezamýšlel založit trvalejší faktický vztah, je nutno zohlednit fakt, pokud např. v důsledku úspěšné kandidatury tento vztah následně nabyl při reálném výkonu funkce zastupitele v obecním zastupitelstvu, zejména jde-li o zastupitele

uvolněného. Pokud takový zastupitel už reálně po nějakou dobu spjal svůj život s obcí, pohybuje se v ní a tráví v ní svůj pracovní čas, nelze již v následujících volebních obdobích (pokud s obcí opětovně nepřerušil vztahy) úspěšně dovozovat, že by byl jen formálním občanem obce a že by mu bylo z důvodu „hříchu v mládí“ možné volební právo odepřít. V těchto intencích tedy soud zhodnotil tvrzení navrhovatelky vztahující se k jednotlivým sporným kandidátům odpůrkyně 2).

Navrhovatelka předloženými důkazy prokázala, že sporní kandidáti mají určitý vztah k nemovitostem mimo P., Ing. Smejkal dokonce sám na jednání zastupitelstva připustil, že má svou domácnost v O. S výjimkou Mgr. Jaromíra Nováka lze mít za to, že je vysoce pravděpodobné, že kandidáti reálně bydlí (v běžném smyslu tohoto slova) v obcích v bezprostředním okolí města P., Miroslav Paskovský dokonce krátce před komunálními volbami v roce 2018 a 2022 měnil adresu evidovaného trvalého pobytu z obce P. zpět do P. Tato zjištění však sama o sobě vzhledem k předchozím právním závěrům soudu navazujícím na judikaturu Ústavního soudu nemohou dostačovat. Zejména v případě Miroslava Paskovského, který si v úzké časové návaznosti na termíny voleb měnil adresu trvalého pobytu, lze pouze uznat, že se jedná dílčí indicii toho, že by se mohlo jednat o snahu obcházet smysl a účel volebního zákonodárství. K tomu však musí být zjištěno, že tito kandidáti přinejmenším v době voleb již nemají žádný významný vztah k obci, do níž si přihlásili trvalý pobyt, popř. jen vztah historický, který ale již vyhasl.

Z důkazů předkládaných na svou obhajobu odpůrkyně 2) však soud zjistil, že vztah všech tří sporných kandidátů k městu P. je dlouhodobý a mimořádně intenzivní. Nejen, že jsou P. jejich rodištěm, místem, kde se vzdělávali, ale všichni sporní kandidáti spojili i svůj profesní život s P., vykonávají činnost v orgánech města, řídí instituce či společnosti v P. usazené, aktivně, zpravidla v roli organizační, se účastní sportovního, sociálního a kulturního dění ve městě, a to i v současné době. Navrhovatelka nezpochybňovala existenci těchto vazeb na město P. a pouze prezentovala, dle soudu nesprávný právní názor, že ekonomické a politické vazby k zachování materiálního vztahu k městu, resp. materiálního bydliště nemohou postačovat. Ponechá-li soud stranou fakt, že v případě sporných kandidátů se jejich vztah neomezuje jen na ekonomiku a politiku, ale zahrnuje i širokou plejádu dobrovolných aktivit spolkových, sportovních, kulturních, popř. sociálních, je nutné zdůraznit, že by navrhovatelka musela prokázat (resp. osvědčit, dokazovat opak by pak musela napadená volební strana) praktickou absenci vztahu sporných kandidátů k městu. K tomu však rozhodně nedošlo, shromážděné důkazy naopak svědčí o vztazích intenzivních a přetrvávajících i v současnosti.

Z toho důvodu tedy soud uzavírá, že u žádného z navrhovatelkou označených kandidátů odpůrkyně 2) nezjistil, že by neměl prakticky žádný vztah k městu P. a že by jediným důvodem přihlášení k trvalému pobytu bylo ovlivnění výsledku voleb vyhlášených na dny 23. a 24. 9. 2022. Naopak odpůrkyně 2) předloženými listinami jasně prokázala, že každý z kandidátů v horizontu desítek let spojil (nejen) svůj profesní život s městem P. a tento stav zjevně trvá i dnes. Za daného stavu tak ani potenciální zjištění, že tito kandidáti mají případně svou domácnost umístěnu v některé z přilehlých obcí, pro něž město P. slouží jako spádová obec, (čemuž u dvou kandidátů skutečnosti předkládané navrhovatelkou nasvědčují) nemůže opravňovat soud či registrační úřad k jejich vyškrtnutí z kandidátní listiny. Z toho důvodu již soud neprováděl podrobnější dokazování k tomu, na které adrese mají sporní kandidáti svou domácnost, popř. mají-li jich více, kde mají těžiště svého pobytu, neboť by to nemohlo vést k jinému závěru soudu. Jelikož dokazováním bylo vyloučeno, že by sporní kandidáti na kandidátce odpůrkyně 2) uvedením adresy hlášeného trvalého pobytu v městě P. postupovali v rozporu se smyslem volebního zákona a dopouštěli se zneužití zákona, soudu nezbylo než návrh jako nedůvodný zamítnout.

Další články:

- [Samospráva \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Význam řízení](#)
- [Telekomunikace](#)
- [Účelová komunikace \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Územní plán \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vyhoštění \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Restituce \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Zdravotní služby \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odměna advokáta](#)
- [Územní plán](#)
- [Základní vzdělávání \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)